

SKIB-REDERI

INFORMASJONSORGAN FOR WILH. WILHELMSSEN – NR. 4 – DESEMBER 1985

Med ønske om
et godt nytt år

SKIB-REDERI

Informasjonsorgan for
WILH. WILHELMESEN LIMITED A/S

Ansvarlig:
Hans Chr. Bangsmoen

Redaktør:
Helge Selmer

Grafisk tilrettelegging:
Trykksentralen A/S

Illustrasjoner: Håkon Skau

Repro og Trykk:
Østbye Grafisk A/S

Opplag: 4.000

*Forsidebildet:
Vi kikker inn i fremtiden.*

Redaksjonens adresse:
Roald Amundsens gt. 5
Postboks 1359, N-0113 Vika, Oslo 1

5

**Et historisk
vendepunkt**

7

**Aksjon
Aksjer**

9

**Ishavs-
pionieren**

10

**WILDATA utvikler
seg internasjonalt**

SKIB-REDERI

NR. 4 – desember 1985 (NR. 105 – 25. ÅRGANG)

11

**Ship
management**

12

**Knut Berentson i
Det fjerne Østen**

14

**I avskjedens
stund**

17

**Leif B. Lillegaard:
Det nye menneske**

Faste spalter

<i>Stuert spesial</i>	15
<i>Kort portrett</i>	18
<i>MINI MAL:</i>	
<i>Et gram glede</i>	19
<i>Personalia</i>	20
<i>Postkassen</i>	22
<i>WIL-Nytt</i>	23
<i>Kryssord maritim</i>	25

Tanker i en omstillingstid

Skipsfart er en syklisk næring. Mer enn de fleste andre næringer har den opp gjennom tidene direkte fått føle de dramatiske svingninger i internasjonale konjunkturer.

Vi skriver snart 1986 og kan se tilbake på en periode på ca. 13 år med store problemer for internasjonal skipsfart. Utslagene har vært forskjellige fra land til land, fra virksomhetsområde til virksomhetsområde, fra rederi til rederi. Felles for de fleste rederier er at den vanskelige situasjonen har fremtvunget omorganisering, omstilling, modernisering, restrukturering, rasjonalisering, internasjonalisering. De som ikke har evnet å ta konsekvensene av en omskiftelig verden har bokstavelig talt seilt sin skute på grunn.

Perioden fra 1973 har vært en kontinuerlig omstillingsperiode for WW. Idag er det vel riktig å betegne WW som landets mest internasjonale rederi kjennetegnet først og fremst ved spesialskipsfart og en sterk offshore profil. Det som videre særpreger oss er en stor organisasjon som i sum besitter maritim ekspertise og ressurser på nær sagt alle områder innen internasjonal skipsfart og offshorevirksomhet.

Det ville være galt å påstå at den internasjonale skipsfartskrisen ikke også har satt tydelige spor på vår virksomhet og på våre økonomiske resultater. Vi har imidlertid greid oss langt bedre enn de fleste andre rederier ved å erkjenne næringens sykliske natur og derved i vår strategi prioritere langsiktige og industrielt forankrede prosjekter. Dette har gitt en rimelig god forrentning og redusert den risiko som ofte er forbundet med skipsfart og riggvirksomhet.

Parallelt med et betydelig arbeid på strategi- og planleggingssiden har vår eier- og selskapsstruktur gjennomgått en moderniseringsprosess i flere trinn for å kunne møte skiftende krav. Et foreløbig siste trinn i denne prosessen er den aksjekapitalforhøyelse som nå nylig har funnet sted. Denne emisjonen har tilført rederiet ca. 240 millioner kroner i ny egenkapital, midler som skal satses på en kombinasjon av nye aktiviteter og styrking av gamle.

Det er vår klart uttrykte målsetting å satse på å utvikle nye aktiviteter innen andre områder enn shipping og offshore. Dette har vi tatt konsekvensen av organisasjonsmessig ved å etablere en egen divisjon for konsern-utvikling. Målet er ambisiøst nok; i løpet av en tre årsperiode å investere minimum 600–800 millioner kroner i ny, lønnsom virksomhet. Satsingen her begynner å ta form og en rekke spennende prosjekter er igang. WW vil altså i sterkere grad «gå på land», kanskje først og fremst ved virksomhet avledet av shipping.

Vi har snakket om omstilling på lederplass i Skib-Rederi ved flere anledninger. Grunnen til at vi igjen tar fatt i temaet er kort og godt den at vi tror at de neste fem-ti årene kan bli den største omstillingsperioden i WW's snart 125-årige historie.

Foreløbig ser vi vel bare svakt konturene av en utvikling. Vår internasjonale profil blir stadig sterkere. Den tradisjonelle volumskipsfarten er nesten avviklet. Spesialisering og skreddersøm er klare kjennetegn. Eierstruktur og organisasjonens form endres. Nye aktiviteter på land utvikles. Flåtesammensetning og markedsområder forskyves. Det tradisjonelle rederibegrep får et annet innhold.

Kanskje burde vi kalle oss et maritimt kompetansesenter – eller kanskje et internasjonalt kompetansesenter.

Kjært barn har mange navn. Uomtvistelig er imidlertid det faktum at WW fortsatt vil utvikle seg. Tildels hurtig. I denne prosessen vil kravet til omstilling og nytenkning fortsatt stå sentralt.

Strategien er lagt for årene fremover. Retningen er gitt. Tempoet vil sikkert variere. Noen ønsker kanskje større fart.

Det kan kanskje i denne prosessen være betimelig å legge seg noen ord av den nylig avdøde svenske komikeren og forfatteren Tage Danielsson på minne:

«Det er ikke galt av en snegle å gå sakte. Men nettopp på grunn av dens langsomhet er det dobbelt katastrofalt om den går i gal retning.»

Hans Chr. Bangsmoen

Et historisk vendepunkt

Enkelte av dere la kanskje merke til at vi for en tid siden annonserte i aviser og forretnings-tidsskrifter etter en rekke medarbeidere til den nye divisjonen:

«Bankmann, MBA (USA), Sivil ingeniør», etc.

Jeg har i denne artikkelen tenkt å kommentere nærmere en del av de tankene som har vært fremme i den seneste tid, og konsekvensene for vår fremtid.

Vi vil vokse

Hvis noen spør meg i dag hvorfor jeg tror vi har en interessant fremtid mens en rekke av de tradisjonelle shipping-selskapene vil få svært store problemer, vil jeg først og fremst gi følgende svar: Vi har det som er nødvendig for suksess i den situasjonen vi er, nemlig vilje til omstilling og evne til å samarbeide entusiastisk på tvers i organisasjonen.

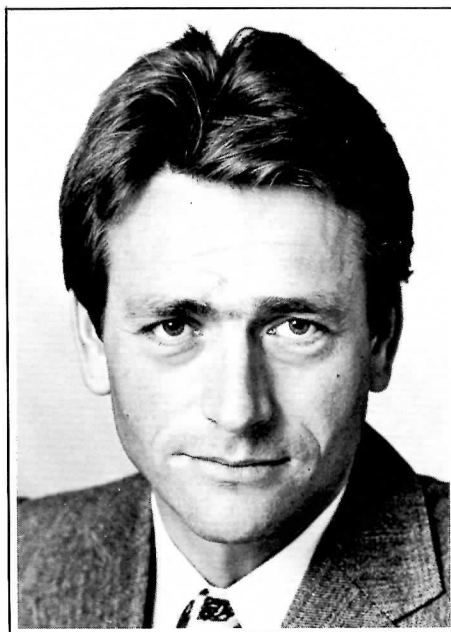
Dramatiske beslutninger

Således har vi tatt to dramatiske beslutninger i løpet av det siste året:

1. Vi skal etablere en ny divisjon, som i løpet av kort tid skal få en betydelig posisjon.

2. Vi bryter med en 125-årig tradisjon som primært familie-eiet rederi, og henvender oss til kapitalmarkedet for å få inn frisk egenkapital.

Disse beslutninger kan begrunnes i:

Leif Landsverk: Vår bedrift har ekspertise som kan anvendes langt utover de forretningsområder vi er involvert i.

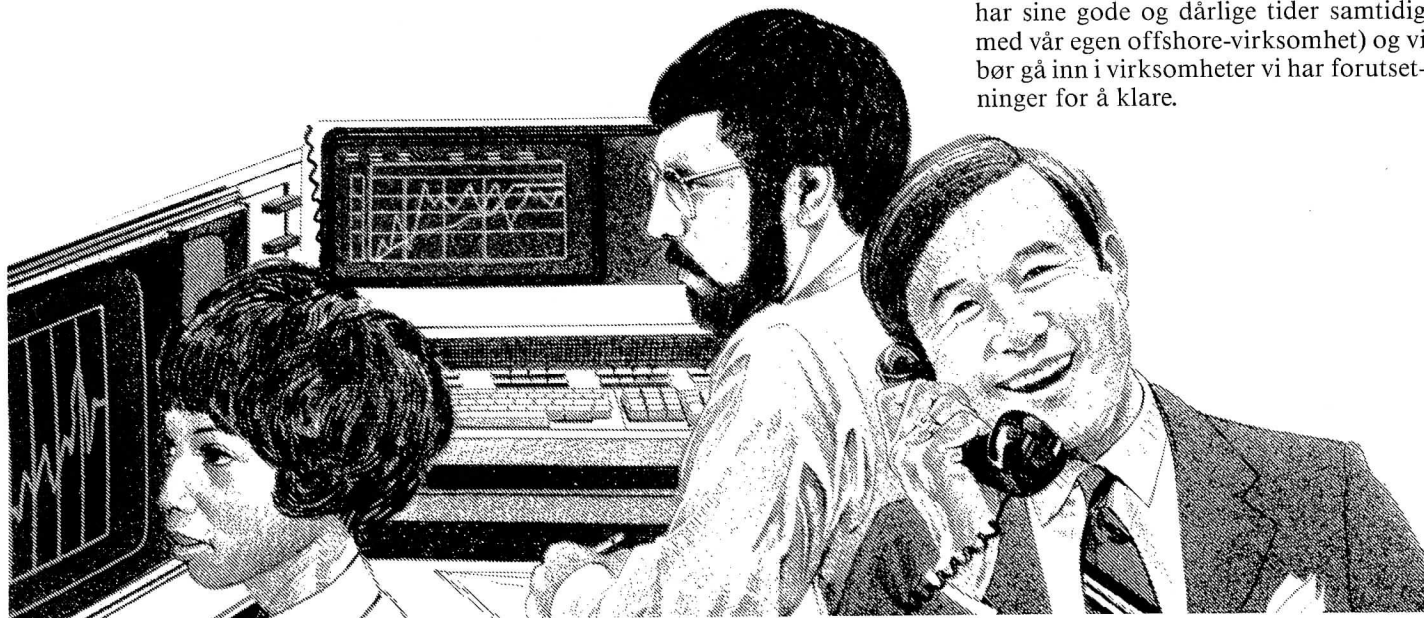
Hvorfor

Aller viktigst ville jeg hevde, er at vi har ressurser som er underutnyttet. Vår bedrift har ekspertise som kan anvendes langt utover de forretningsområder vi er involvert i.

Samtidig ser vi trusler i vår tradisjonelle virksomhet. Stikkord i denne sammenheng kan være overkapasitet ved skipsverftene og Sanko. Mens vi tok mot til oss til å bygge 2-3 bulkcarriere, slo like gjerne Sanko til og bestilte 123. Vi ser hva resultatene er. Overkapasitet som vil presse markedet frem til år 2000. Andre stikkord kan være Evergreen, lastepreferanser og usikkerhet med hensyn til oljeprisutviklingen.

Vi må vel i dag kunne si at kanskje spesielt dette med oljeprisutviklingen rammer oss på flere måter. Både legger usikkerheten en demper på etterspørselen etter vår type utstyr world-wide, samtidig har en svekkelse i oljeprisen ført til at Midt-Østen-landene har fått mindre penger til forbruk, og som kjent har vi bygget kapasitet nettopp for å transportere store mengder last inn til Midt-Østen for å møte dette forbruket.

Her er vi allerede ved to av kriteriene for vår nye virksomhet, nemlig; vi bør primært se etter virksomhet som er anti-syklisk i forhold til oljevirkomheten (dvs. virksomhet som ikke nødvendigvis har sine gode og dårlige tider samtidig med vår egen offshore-virkomhet) og vi bør gå inn i virksomheter vi har forutsetninger for å klare.

Leif Landsverk: Hvilken annen norsk bedrift har selvstendige profit centra spredt i 70 byer over hele verden?

Mål

På denne bakgrunn har vi så satt oss følgende mål, nemlig at vi i løpet av 3 år skal ha bygget opp investeringer i ny virksomhet tilsvarende 10% av våre samlede investeringer, og i løpet av 5 år skal vi klare 20% eller mer.

I realiteten så kan jo dette vise seg å bli både 15 og 35%, men poenget er at vi mener det alvorlig nok til at vi er villige til å sette konkrete tall på en målsetning.

Hvordan

Skal vi klare å få til en ekspansjon av et slikt omfang vi her har i tankene, kan vi ikke regne med å starte alt fra grunnen av. For å være realistiske er vi tross alt ikke så flinke at vi klarer å stable et Norsk Data på bena med jevne mellomrom. Selv om vi selvfølgelig gjerne vil at neste gang en Rolf Skår-type kommer gående forbi så banker han først på vår dør, må vi basere oss på at den vesentligste del av vår ekspansjon i ny virksomhet må skje ved oppkjøp av eksisterende virksomheter.

Mange frykter vel kanskje da at vi ønsker å ta opp konkurransen med en Bugge eller Orkla på børsen. Noen frykt i den retning tror jeg neppe vi trenger å nære. Vår spesialitet ligger neppe i å flytte papirer. De engasjementer vi går inn i, ønsker vi også å være aktive i.

Størrelsen på prosjekter

På mange måter tror jeg kanskje vi kan dele prosjektene opp i 2 grupper:

Det ene er prosjektene som krever begrensete ressurser, si i størrelsesorden 4-5 millioner kroner, men som virkelig har potensiale til å bli betydelig i fremtiden dersom det går bra. Disse prosjektene som typisk vil være ny teknologi, eller være basert på helt nye forretningsideer, vil naturligvis også innebære relativt høy risiko. Et spørsmål i denne sammenheng er hvordan skal vi best organisere oss overfor tilvanget av nye Petter Smart-ideer. En måte å gjøre dette på

måtte være at vi etablerer vårt eget firma for å håndtere investeringer av denne type. Et firma som vi f.eks. gir en kapital på 30-40 millioner kroner og som vi så bruker til å håndtere 8-10 investeringer av denne type. Dette er investeringer som ikke vil være passive for oss. Selv om de i vår totale sammenheng vil være små, vil vi velge investeringer hvor vi absolutt kan spille en aktiv rolle, i hvert fall i styresammenheng.

I de neste månedene vil en rekke mennesker i vår organisasjon være opptatt med å utarbeide en klar strategi for vår fremtidige satsing. De større investeringer som skal representere vårt nye aktivitetsområde i fremtiden bør være basert på en svært bevisst strategi. Jeg tror at vi i løpet av første halvår 1986 vil ha konkretisert de 2-3 hovedsatsingsområdene WW skal konsentrere seg om. Vi bør ikke

slurve i dette hjemmearbeidet med hensyn til å definere disse satsingsområdene fordi dette er valg vi skal leve med i mange år fremover. Derfor bør vi i størst mulig grad være fortrolige med at det er riktige valg vi gjør.

Disse fremtidige satsingsområder skal være basert på hva det er som særmerker oss som bedrift.

Jeg ønsker ikke her å ta en full diskusjon av dette tema. La meg kun trekke frem ett særpreg: Vår internasjonale profil. Hvilken annen norsk bedrift har selvstendige profit centra spredt i 70 byer over hele verden?

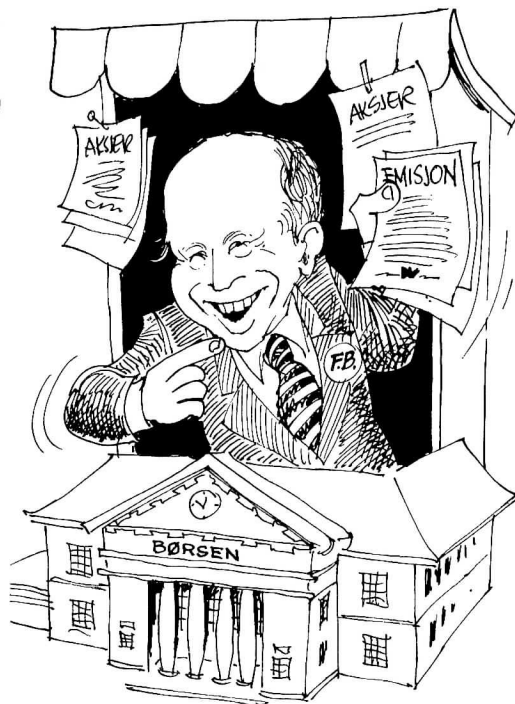
I en tid hvor norsk næringsliv skal internasjonaleses burde vårt utgangspunkt til konstruktivt å kunne være med i denne prosess være det aller beste.

Aksjon aksjer

Som kjent er det besluttet at WWL skal styrke sin økonomiske basis ved å bruke aksjemarkedet. Den kapitalutvidelsen som er på gang, har som mål å styrke konsernets egenkapitalgrunnlag for derigjennom bedre å kunne realisere nye forretningsmuligheter. Et eget skriv med orientering og tegningsinnbydelse er sendt ut til de ansatte.

Det er ønske fra ledel-

sen om en bredere aksjonærstruktur. WWL-aksjene skal være gode plasseringsobjekter, både overfor eksterne investorer og for ansatte som nå får mulighet til å delta på eiersiden i driften av selskapet.

S-R vil ikke gå finansanalytikernes dagligspråk i næringen, men vi synes tiden er inne til å forklare en del ord og uttrykk som også vil bli en del av vår hverdag i tiden fremover.

En liten aksje-ABC

Aksje: Et verdipapir, en eierandel i et aksjeselskap.

Aksjegevinst: Den som eier aksjer kan oppnå fortjeneste på flere måter: ved å selge aksjene til en høyere kurs enn de ble kjøpt for, ved å motta utbytte fra selskapet, ved å motta fondsaksjer, ved å delta i aksjekapitalutvidelser på fordelaktig måte etc.

Aksjeportefølje: En samling aksjebrev/eierinteresser som en aksjonær har i flere aksjeselskaper.

Aksjonær: En som eier aksjer i ett eller flere aksjeselskaper.

Børs: En «markeds plass» for fastsettelse av kurser og omsetning av aksjer/verdipapirer i ordnede former.

Børsnotering: Deltagelse i kursnotering og omsetning på en børs. Børsnotering innebærer krav til selskapet, bl.a. at det offentliggjør informasjon om det som har betydning for aksjekursen.

Emisjon: Kapitalutvidelse.

Fondsemisjon: Utvidelse av et selskaps aksjekapital uten kontant innbetaling, men ved overføring fra fonds. De aksjer som aksjonærer mottar ved fondsemisjon kalles fondsaksjer eller friaksjer.

Insider trading: Handel med aksjer basert på fortrolig informasjon (inside information) som ikke er allment tilgjengelig.

Kapitalutvidelse: Utvidelse av et selskaps aksjekapital, enten ved at aksjonærene innbetaler frisk kapital eller ved overføring fra fonds (fondsemisjon).

Kurs: Prisen på en aksje, fastsettes i aksjemarkedet på grunnlag av tilbud og etterspørsel. Hvis det er overskudd på kjøpere, vil kursen vanligvis bli presset opp. Er det overskudd på selgere, vil kursen vanligvis falle.

Kurtasje: Den provisjon som betales til en meglerforretning (eller fondsavdeling i en bank) ved kjøp og salg av verdipapirer.

Papirgevinst: Aksjegevinst «på papiret», dvs. at kursen i markedet er høyere enn aksjonæren har betalt for aksjen. Virkelig gevinst oppstår imidlertid først når aksjen selges.

Risiko: Faren for tap. Kjøp og salg av aksjer er forbundet med risiko, siden kursen kan falle.

Tegningsrett: Fortrinnsrett til å delta i en kapitalutvidelse til en bestemt (vanligvis fordelaktig) kurs. Ved en kapitalutvidelse vil selskapets aksjonærer vanligvis motta slike tegningsretter, som kan bru-

kes til tegning av nye aksjer – eller selges.

Utbytte: En form for rente som aksjeselskaper utbetaler til sine aksjonærer, vanligvis en gang i året. Utbytts størrelse varierer bl.a. med selskapstype og med overskuddets størrelse – det kan også sløyfes i dårlige år. (ES)

Hvor kan aksjer kjøpes?

Aksjer kan kjøpes og selges gjennom en bank eller et fonds- og aksjemeglerfirma. Det kan gjøres ved besøk, ved skriftlig beskjed eller via telefon.

Den avdeling i banken som håndterer kjøp og salg av aksjer og andre verdipapirer er fondsavdelingen.

Isfavspioneren

Verdens mest avanserte borerigg for arktiske strøk har siden oktober vært igang med sitt første oppdrag på Haltenbanken. Omkring 900 millioner kroner har den japanskbygde riggen kostet. Norsk industri har hatt leveranser for 250 millioner kroner til riggen. POLAR PIONEER er leid ut til Norsk Hydro på en 5-års periode.

Det er selskapet Polar Frontier Drilling A/S som eier og vil drive riggen. Bak dette selskapet står Wilh. Wilhelmsen Limited A/S og Sonat Offshore Drilling i Texas med 47,5 prosent eierandel hver. North Norway Drilling Company A/S har de resterende 5 prosent. Dette selskapet består av nord-norske næringsinteresser med sete i Tromsø, hvor også riggen er registrert.

Miljø og sikkerhet i første rekke

POLAR PIONEER, som ble til under arbeidsbetegnelsen Rigg -85, representerer en helt ny generasjon borerigger. Den er spesialbygget for operasjon i nordlige og arktiske farvann. Det er lagt stor vekt på arbeidsmiljø og sikkerhet ombord.

Alle arbeidsoperasjoner som på dagens rigger foregår under åpen himmel, er under tak på POLAR PIONEER. Riggen er også spesialutrustet mot ising. 40.000 meter med selvregulerende varmekabel sørger for at isen ikke bryter riggen ned. De utsatte arbeidsplassene er blitt bedre sikret. Blant disse kan nevnes rørhåndteringssystemet som er helt mekanisert slik at de tunge foringsrørene som skal ned i borehullet, rulles frem og gripes ved hjelp av store magneter, uten håndkraft. Det er videre installert en spesiell hydraulisk brems av borestrengen som gir langt større bremskraft hvis noe skulle skje. Dette øker dermed sikkerheten.

POLAR PIONEER på plass på basen ved Bergen - etter 3 måneders ferd fra Japan.

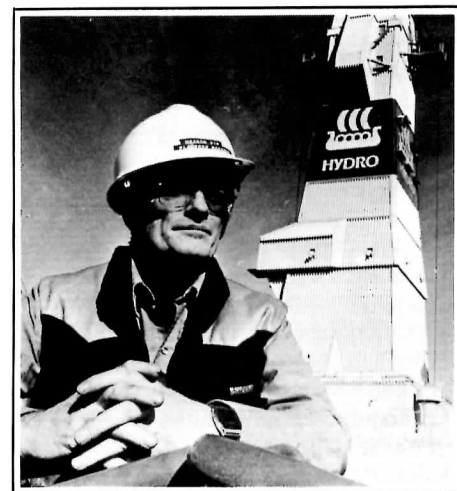
Mini romfartssenter

Riggens «nervesenter» er det store kontrollrommet, med skrivere og dataskjermer. Herfra styres omtrent alle operasjoner, bortsett fra selve boreprosessen. Egne paneler gir beskjed om eventuelle gassutslipp ombord, vannlekkasjer og andre feil. Til enhver tid kan man finne ut riggens nøyaktige posisjon over borehullet. Man kan sjekke blandingen av boreslam og kontrollere at ankerlinene ikke er for stramme eller slakke.

Strøm fås ved hjelp av dieseldrevne generatorer. Hvis disse skulle feile, tilkobles nødgeneratorer, som da gir strøm til sikkerhetssystemene.

Trivsel og topp kvalitet

Ombord er ingenting overlatt til tilfældighetene. Alt er topp kvalitet, og det er lagt stor vekt på trivsel og komfort. Kinosalen er luftig og komfortabel, og trimrom er utstyrt med det nyeste og beste av utstyr. I tilknytning til badstuen finnes det til og med et boblebad. Alle tekstiler er holdt i avstemte farver. Totalt 50 lugarer med to køyeplasser i hver er også teppebelagt. Messe, oppholdsrom og lugarer er dekorert av norske og japanske barn og av norske kunstnere.

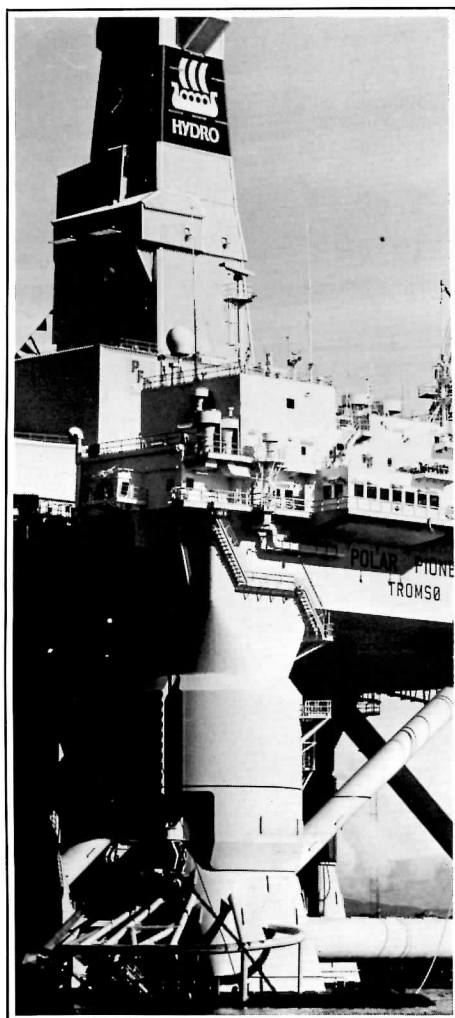

Plattformsjef Håkon Vik er så langt meget fornøyd med rigg og besetning.

Mot nord og arktiske forhold

Letingen etter olje og gass flyttes nordover. På Tromsøflaket har oljeselskapene holdt på siden 1980. Det er her påvist betydelige mengder gass. Grunnlaget for feltutbygginger er allerede skapt. Mynighetene har ønsket å gå skrittvis frem. POLAR PIONEER er klar for oppdrag på det tidspunkt da boringen etter olje og gass på den nordligste delen av Kontinentalsokkelen står foran sin første vinter-sesong.

Verdens største og mest avanserte rigg har dimensjoner som en fotballbane og er over 100 meter høy.

Length overall:	122.00 m
Beam overall (incl. anchors):	84.30 m
Height, keel to top of main deck:	41.65 m
Height, keel to top of lower deck:	35.65 m
Main deck length:	85.00 m
Main deck beam:	71.00 m
Draft (operation):	23.00 m
(survival)	19.00 m
(transit)	9.15 m
Displacement (operation):	46,440 tonnes
Variable deck load:	4,100 tonnes
Total variable load:	8,000 tonnes
Length of pontoon:	116.00 m
Beam of pontoon:	17.50 m
Depth of pontoon:	9.50 m
Diameter of corner columns:	12.50 m
Diameter of inner columns:	9.00 m
Drilling depth:	6,500 m
BOP stack:	18- $\frac{3}{4}$ "', 15,000 psi
Riser:	21" with buoyancy
Tensioners:	8 x 100,000 lbs
Moorings:	8 anchor lines - 84 mm K4 chain, each 1,750 m
Power:	5 diesel generator sets, each developing 2,750 kW, i.e. total 13,750 kW.
Propulsion:	4 azimuth controllable pitch thrusters, total power 9,600 kW.
Cranes:	2 cranes, each with max. capacity 30 tonnes, boom length 40 m.

Riggen passerer Suez 18. august etter 2 måneders fart fra verftet i Japan. Overfarten gikk bra til tross for 2 tyfoner i Kinahavet. Slepebåten hadde en stri jobb, godt assistert av riggens eget fremdriftsmaskineri, med 4 vridbare propeller.

WILDATA utvikler seg internasjonalt

En oppglødd leder av WILAG, Dagfinn Moe, kan berette at hans hjertebarndatter – WilData – utvikler seg videre. Nå har selskapet inngått en internasjonal salgsavtale med datagiganten Digital Equipment Corporation.

WilData går nå ut for fullt på det internasjonale Shippingmarkedet med salg av programvareløsningen SHIPS, en data-teknisk løsning for linjeagenturvirksomhet. WilData vil tilby SHIPS sammen med datautstyr fra Digital. SHIPS kan kjøres på alle Digitals maskiner, og dermed kan WilData tilby sitt datasystem til et stort utvalg datautstyr både når det gjelder pris og ytelse.

WilData har allerede oppnådd resultater i sin markedsføring:

- Systemet er solgt blant annet til redere i Australia og New Zealand

Videre er vi i dialog med flere andre store kjøpere innen internasjonal linjefart, sier Dagfinn Moe til SkibRederi

Han poengerer at BarWils agenturkjede vil stå sentralt i virksomheten fremover, særlig fordi Digital kan levere utstyr alle de steder BarWil er etablert.

WilData er et meget interessant forretningsområde og jeg har tro på at vi skal lykkes bra på det internasjonale markedet i tiden fremover, avslutter en alltid like engasjert Dagfinn Moe.

SHIPS er utviklet av det engelske programvarehuset T & ACS. WilData har videreutviklet SHIPS i forbindelse med innføring av nytt datasystem i Wilhelmsens Linjeagenturer, og har sikret seg rettighetene til å selge systemet internasjonalt.

Administrerende direktør Birger Kvaavik i Digital Equipment Corporation A/S og direktør Dagfinn Moe i WILAG går nå sammen ut på det internasjonale markedet med en dataløsning spesielt utviklet for linjeagenturvirksomhet.

BSM med 10-års jubileum:

SHIP MANAGEMENT

– ny virksomhet med nye mål

Maritim divisjon har utviklet seg til et solid ben å stå på. Pent og forsiktig etablerte rederiet Barber Ship Management i Hong Kong for 10 år siden for å drive eldre linjeskip under Singapore-flagg. Nå består Maritim divisjon av 4 enheter: Wilh. Wilhelmsen Ship Management (Wilship), Oslo, Barber Ship Management, Hong Kong, Wilh. Wilhelmsen Technical Consultants, Oslo, og det nny-opprettede Barber Ship Management, New York. Virksomheten har vokst seg sterk. 10-årsjubileet i Hong Kong markerte en første milepæl og ny virksomhet er under utvikling.

Først for en tre-fire år siden skjøt virksomheten i Hong Kong skikkelig fart og nå driver kontoret ca. 30 skip på fullt management og 10–15 skip på personellmanagement. BSM har satset på indiske offiserer og asiatiske mannskap og har etablert et datterselskap i Bombay for offisers-rekruttering.

Konkurransen om shipmanagement oppdrag i Østen er meget stor, men BSM har fått godt fotfeste og gjør en første-klasses jobb. Vekstmulighetene er derfor gode, kanskje spesielt på personellmanagement-sektoren.

WILSHIP

Det norske driftselskapet – nå under navnet Wilship – driver ca. 25 skip under norsk flagg og har i tillegg en del management- og konsulentoppdrag. En tendens den senere tid er at investorer som K/S'er o.l. ikke er driftsorientert og derfor overlater den tekniske/maritime drift til en profesjonell manager. Det samme gjør seg gjeldende for kredittinstitusjoner som blir sittende med tonasje. Men også i Norge er konkurransen hard. Vi har imidlertid lyktes bra og den betydelige ekspertise vi har bygget opp i Wilship burde kunne gi rom for ytterligere ekspansjon.

BSM – New York

Siste skudd på shipmanagement-stammen er Barber Ship Management,

Fra BSM's seminar ved 10-årsjubileet: Adm. direktør A. S. Vijan, advokat D. Bradshaw, direktør S. Kjelland-Mørdre og direktør E. A. Kruse.

Inspektørene A. G. Bhagwat, S. K. Mehta og B. C. Ganapatly.

BSM's kontor i Hong Kong: manager operations K. Gopabumar og adm. direktør A. S. Vijan.

New York. Selskapet er nylig etablert og har fått en flyng start med managementoppdrag for de fem Ro/Ro-skip vi tidligere i år solgte til US Navy. Vi har den senere tid gjort betydelige markedsføringsfremstøt i USA. Det arbeides aktivt med gjenoppbygging av en handelsflåte under amerikansk flagg. I denne situasjon ser vi store muligheter til å selge vår managementkompetanse, og vårt håp er å nå opp i samme antall skip i det amerikanske selskap som det vi nå har i Hong Kong og Oslo, altså ca. 30 enheter.

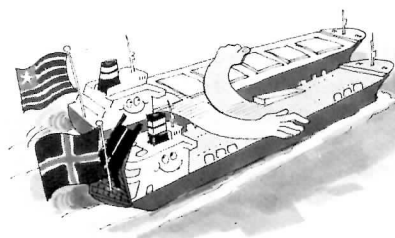
Wilh. Wilhelmsen Technical Consultants er det fjerde selskap i den maritime familie. Det ble etablert som eget profitcenter 1. januar 1984.

Wiltec er ansvarlig for all in-house engineering, men selger også i økende grad sin ekspertise til eksterne nasjonale og internasjonale klienter. Wiltec-staben skal primært være en prosjektlederorientert ingeniør-gruppe med samarbeidskontakter med andre ingeniørsentra i inn- og utland.

Wiltec har hatt en jevn fin vekst og eksportert et først og fremst offshore engineering som viser positiv utvikling.

Den management- og konsulentvirksomhet som er utviklet de senere år har altså vist seg å være meget levedyktig. Ledelsen i Maritim Divisjon har tro på ytterligere utvikling og det er positive signaler i en tid preget av store problemer for det meste av vår næring.

Et møte med vår mann i Det fjerne Østen
KNUT BERENTSON

«Det viktigste er å forstå asiatenes tenkemåte»

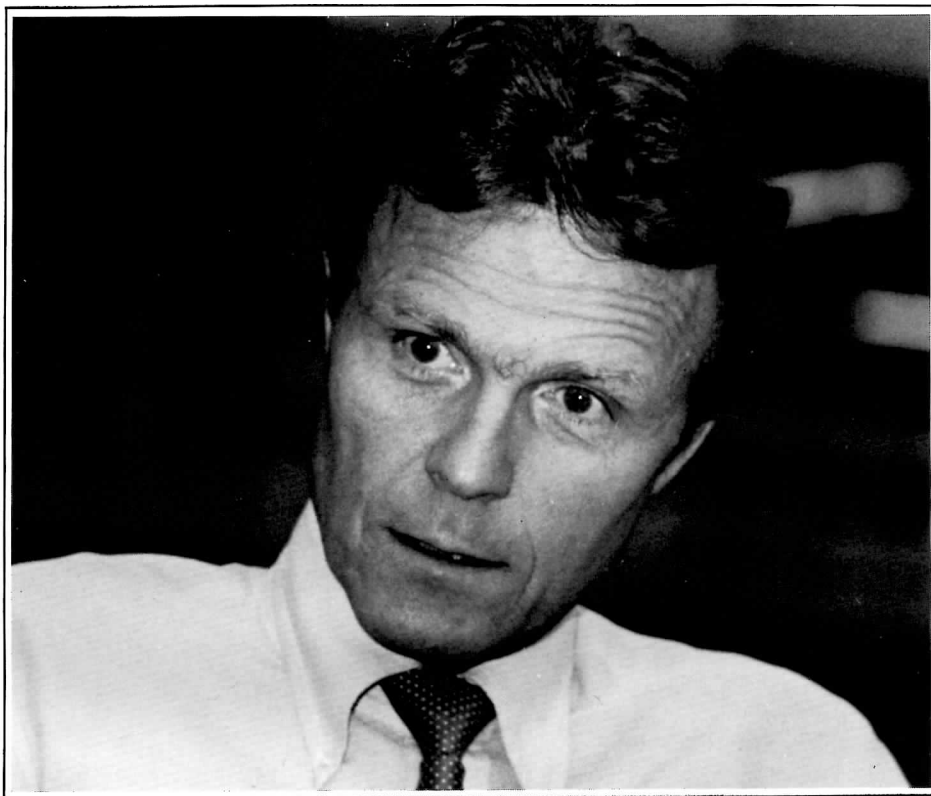
Han er ingen førstereisgutt, vår mann i Det fjerne Østen *Knut Berentson*: I noe nær halvparten av sitt 50-årige liv har han brukt kreftene sine til fremme av vår viktigste handelsnæring, skipsfarten, i de østlige deler av verden. Årene i Indonesia, Japan, Hong Kong og Singapore har gjort ham til en Østen-ekspert som er gull verd for de rederier han tjener, og det var nok ikke for intet at nettopp *han* ble spurt om å lede oppbyggingen av det nye samarbeidsselskapet Aall BarWil Agencies Ltd. som startet sin virksomhet i Tokyo 1. april i år.

Knut Berentson er altså et kjent navn for de fleste som er involvert i internasjonal shipping, men hvor mange er det som kjenner *mannen* bak navnet? Hans bakgrunn, hans utvikling, hans usedvanlige kunnskaper hva gjelder Østens mennesker? Selv sier han det slik, og det kan virke tilforlatelig enkelt:

— Det viktigste når man arbeider ute, er å forstå asiatenes tenkemåte. Vite noe om deres kulturelle og handelspolitiske bakgrunn. Da er det lett å begripe deres adferd.

Mannen bak navnet, ja. Det var just for å finne ut noe om *det* at vi troppet opp på Berentsons kontor i Tokyo Sakurada Building. For oss var han på det tidspunkt bare et navn – som han visseilig er det for en stor del av Skib-Rederis lesere.

Tre kopper japansk te og halvannen times hyggeprat senere, følte vi at vi kjente ham bedre. La det forresten her være skutt inn at 90 minutter er *mye* for en uhyre busy sjel; at han gikk så til de grader over de avtalte 30, karakteriserer kanhende også mannen. For ikke å

snakke om at oppholdet i Singapore noen dager senere ble så vellykket for oss – vel, han hadde en finger med i spillet også der. Så takk for *det*.

Naturligvis er det jobben, det han står oppe i her og nå, han aller helst snakker om. Fortid er fortid; fremtid og nye utviklingsmuligheter noe ganske annet. Han slipper imidlertid ikke unna med bare det: Vi innledet med å slå fast at Knut Berentson ikke er noen førstereisgutt. Men en eller annen gang var vel også *han* det – og hvordan begynte det nå egentlig?

Han skarrer litt på r'ene, hvilket innledningsvis får oss til å foreslå at det blide Sørlandet må vel være stedet hvor han har sine røtter? Han ler hjertelig.

— Ikke så galt gjettet. Jeg er opprinnelig fra Oslo, men under oppveksten bodde jeg noen år i Kristiansand – det er derfor det skjærer i kristiansandsk! Det var forresten der sjøen begynte å lokke og dra. Det var spennende å gå på bryggene, se på skipene som kom og gikk. Jeg be-

stemte meg for å dra til sjøs. Da var jeg bare 14 år gammel.

Familien var *ikke* begeistret, la det være tilføyd. Så det ble ingen førstereis for 14-åringen. En utdannelse måtte gå foran.

— Jeg fikk ganske enkelt ikke lov til å dra ut. I stedet ble det realskolen. Men så, etter å ha gjennomgått Otto Treiders Handelsskole, dro jeg. Da var det ingen som kunne stoppe meg!

Han smiler når han tenker tilbake. Han hadde visseilig bare godt av tiden på sjøen, en epoke han ser på som en livets skole. Det var med Fearnley & Eger han dro ut.

— Men jeg måtte hjem for å avtjene verneplikten, og da hadde jeg funnet ut at videre skolegang var både nødvendig og fornuftig. Så jeg kastet meg på artium, som privatist, og det gjorde jeg unna på et år. Dette ga mersmak, og i stedet for vanlig verneplikt bestemte jeg meg for å satse på Sjøkrigsskolen som den gang lå i Oslo. Den gjennomgikk jeg i årene 1956–60. Så tilbake igjen til Fearnley & Eger. . .

Kort fortalt: Førstereisguttene var nå blitt voksne menn, og innen rederiet forsto man at her hadde man for seg en herre med både ambisjoner og pågangsmot – en det var verd å satse på. Etter bare et år ble han spurt om å reise ut som deres representant i Indonesia.

— Jeg ble også stilt i utsikt å bli norsk honorær konsul på stedet, og jeg syntes tilbudet virket både forlokkende og interessant. Jeg takket ja. Men det skulle gå både vinter og vår før alt det formelle var ordnet. Omsider kom dog anerkjennelsen fra den indonesiske regjering; jeg fikk bli honorær konsul. I 1962 dro jeg.

Siden den gangen – 23 år er gått, be-
vares hvor tiden flyr! – har han altså vært norske rederes representant i Det fjerne Østen. I Indonesia samarbeidet Fearnley & Eger med Klaveness og forsåvidt også med Wilhelmsen-båtene, og det ble tre spennende og interessante år der ute. Spennende på mer enn ett vis:

— Dette var jo under Suekarno's sterke tid, med opprør og demonstrasjoner mot utlendinger – engelskmenn især – og Indonesia ble med rette betraktet som et farefullt område. Det var endel voldsomheter der i disse årene. Personlig led jeg imidlertid ingen overlast, tvertimot: Østen hadde fanget meg. Og jeg følte at jeg hadde mer å utrette her.

Han hadde likevel ingen ting imot å bli forflyttet, så da han i 1965 ble spurt om å være med på å sette opp et eget kontor i Singapore – et representasjonskontor for Fearnley & Eger, Klaveness og Wilhelmsen – hadde han ingen betenkeligheter med å svare ja. Og han ble der i fem år. Fem gode år.

— Spør du hvor jeg har likt meg best, er det vanskelig å svare konkret. Du vil alltid omstille deg etter forholdene på det og det stedet. Formen for aktiviteter, menneskeslagene du omgås – alt spiller en rolle. Forholdene du selv kan leve under. Rent klimamessig er imidlertid Singapore fenomenalt; det er *vennlig*, for å si det slik. Sykloner opplever man for eksempel ikke. Slik sett er Singapore gunstig, sammenlignet med andre steder nær Ekvator. Og så denne fullstendige sammenblandingen av raser – her finnes iallfall ikke noen form for rasehat. Også på den måten er det et herlig befriende

område å virke i. Jo, jeg merket overgangen...

Resten av historien, frem til i dag, kan være kort fortalt: Etter årene på representasjonskontoret i Singapore, ble Knut Berentson spurt om å reise opp og overta et ditto i Tokyo. Der ble han i første omgang i to år, og så, etter et kort opphold hjemme i Norge, fikk han en ny forespørsel: Kunne han tenke seg å dra tilbake, lede oppbyggingen av en ny service som Wilh. Wilhelmsen – senere Barber Wilhelmsen Agencies – skulle starte? Det kunne han så absolutt.

— Det var i årene 1972–74 jeg var med på å bygge opp denne servicen. Samtidig hadde vi begynt å starte opp våre egne selskaper, i Hong Kong i 1972 og i Singapore i 1974. I 1974 reiste jeg så for å overta vårt kontor i Hong Kong, som administrerende direktør for dette. Der ble jeg i hele syv og et halvt år, før jeg igjen var tilbake på gamle trakter – nå som adm. direktør i Singapore-kontoret. Og der var jeg altså frem til samarbeidet med Aall & Co. ble etablert her i Japan nå i vår. Og det er hele min løpebane, så langt!

Dermed er vi fremme ved det han aller helst vil snakke om, nåtid – og fremtid. Om et samarbeid som han venter seg svært mye av.

— Siden jeg har lang erfaring og kjennskap til Japan fra tidligere år her, var det vel nokså naturlig at jeg ble valgt til å lede den daglige driften av dette samarbeidsselskapet. Aall BarWil Agencies er altså navnet, hvor de deltagende parter er Aall & Co. Ltd. of Japan og Barber Wilhelmsen Agencies A/S. Vi har 90 ansatte, og tar sikte på å fortsette Aall & Co.s tradisjonsrike agentvirksomhet – som ikke er *hele* Aall's virksomhet, la det være understreket – og vi opererer nå fra kontorene såvel i Tokyo som Yokohama, Nagoya, Osaka og Kobe. Barber Wilhelmsen Agencies har på sin side mer enn 50 agent-kontorer spredd over hele verden. Når vi nå bygger opp dette selskapet, er det med henblikk på å innføre bedre rutiner og systemer, finne ut hvor vi kan utvide aktiviteten og dra fordeler av det vi på hver vår side tidligere har bygget opp. Og jeg er ganske overbevist om at BarWil-kjeden og de forbindelser *den* har rundt om i verden, parret med Aall &

Co.s godt oppbyggede struktur her, vil kunne tilføre den enkelte forretninger som begge drar fordeler av. At selskapet har en fremtid er jeg således ikke det ringeste i tvil om!

La oss tilføye at med en mann som Knut Berentson ved roret, vil ikke resultatene la vente på seg. For akkurat *det* er jo bevist tidligere...

Nesten halvparten av livet tilbragt i Det fjerne Østen, ja. Alle disse årene ute – har de ikke av og til budt på savn og lengsel? Har han aldri gått trett?

Han tenker seg om nå, støtter haken i hånden og blir fjern i blikket. Men han bruker bare sekunder på å bli enig med seg selv:

— Jeg har hele tiden vært med på å bygge noe, og det i seg selv har vært både arbeidskrevende og tidkrevende. Slik sett har det igrunnen ikke vært *tid* til å lenge så mye hjem. Og det er klart at når man har vært her ute så mange år, så venner man seg til en litt spesiell livsstil – og man blir jo veldig orientert mot Østen, da!

Han ler.

— Menneskene her ute er jo også så forskjellige, og det er uhyre interessant å lære dem å kjenne. Asiatene kan være like forskjellige i tankegang og adferd som for eksempel skandinaver og sydeuropeere. Et spørsmål om hvilket folkeslag jeg liker best, er for meg uinteressant. Det som er interessant, kanhende, er å kunne vurdere være-måten i de forskjellige land her i Østen. Formene for aktiviteter, den industri de har – alt teller med. Det som til syvende og sist betyr noe, er at du *forstår*...

Øyistein Molstad Andresen
og Åse Grindheim (fotos)

Bjarne Amundsen går fra borde

I avskjedens stund

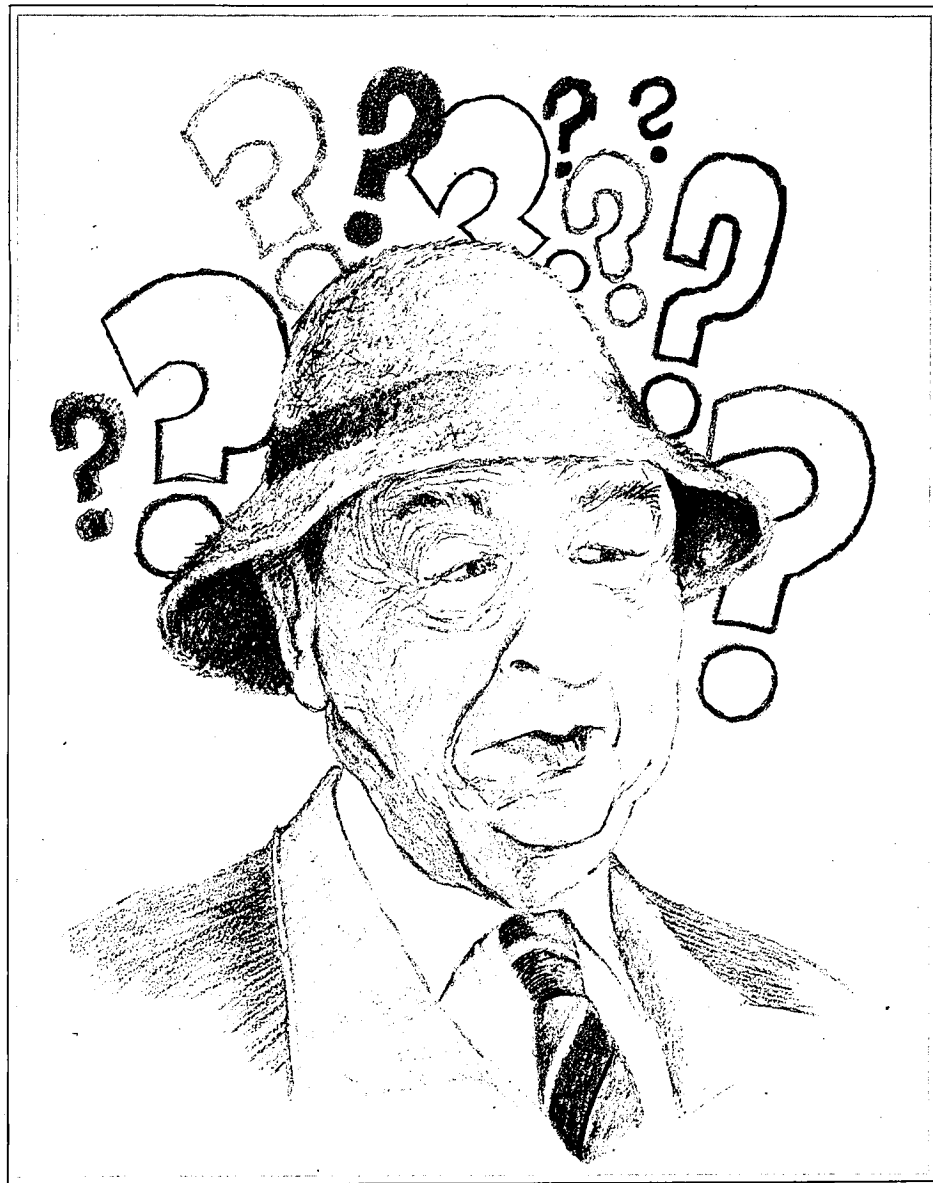
En disig og mørk desembermorgen ankommer han husets 9. etasje hvor han straks inne på sitt kontor sirlig legger fra seg sin grå frakk og ditto hatt. Som sedvanlig tenner han seg en rød mix, seks etasjer høyt hevet over Dr. Foss formåninger. Så åpner han vinduet og hører Rådhusklokken slå 9 slag. I en stille morgenundring sitter Bjarne Amundsen og memorerer alt mens arbeidslivsuret snart er slagen. Avdelingssjef Amundsen tenker tilbake på førstereis Bjarne fra Nøtterøy, på telegrafisten på gamle Tourcoing, på Hvalfanger'n. Han tenker på etterkrigsåret hvor han begynte i Inspeksjonen, på alle de saker han har mannskapsbehandlet, alle trygde- og sosialsaker han har loset trygt i havn gjennom et tyvetalls år. Og når Bjarne nynner denne morgenstund til minnenes melodi er hans gledesrefreng stundene som kåsør, festarrangør, fisketurguide og pensjonistformann.

Bjarne Amundsen har opplevd så meget over 40 WW-år. Tidsepoker under Arthur Tiedemann og Kåre Skarrebo. Organisasjonsforandringer, utfasing av gamle linjeskip til satsing på semi-sub., datamaskinens og Yapers inntog i kontor-Dynastiet. B. A. har fulgt pilene og vært lojal til det siste.

Persontragedier, sykebesøk og begravelser har vært en del av avdelingssjefens hverdag. Hans rederisosiale gjøremål har gjort ham til en realistisk og tålmodig mann. Men vår Bjarne har så inderlig sans for de nære ting. Det å betrakte livet rundt seg og undres. For han er livets lykke fremdeles bygget på de fine, små resonanstopper som kaffekoppen om morgenen, et smil eller hilsen fra et medmenneske og et begjærlig glimt av en lyslokket kollega.

Undringstimen er forbi. Tavlen med mosaikkbilder fra et WW-liv - «Minnes melodi» tas ned fra veggen, flere saker legges sirlig ned i pappesker fra Kontorservice. Det er dags å lette anker for en hjemlig og trygg havn i Glimerveien 10 hvor han med Anna ved roret vil seile inn i pensjonistenes smule farvann.

Stundene og minnene blir også mange for alle som kjenner deg, dine mange venner og kolleger fra sjø og land. Lykke til og på gjensyn, Bjarne.

Bjarne Amundsen - undringens MINI MAL.

Undring

Journalisten Bjarne debuterte i meget tidlig alder med «Hymne til Morsdagen» i Tønsbergs Blad. Honoraret på hele kr. 6 gikk til innkjøp av munnspill. Men det var det litterære mer enn det musikalske som inspirerte ham gjennom Middelskolen på Nøtterøy hvor han produserte Minimaliske bidrag i TB og bladet Tyrihans. Hans lokaljournalistiske ambisjoner endte som kjent senere opp i mange innlegg og artikler i Skib-Rederi, som redaktør for WIL-Posten og WIL-Nytt, og som de mange festtalers mesterlige ordflanør og utallige «gule-sangers» opphavsmann. Men journalistens ord er som skrift i sand. De blir snart visket ut og glemt.

MINIMALs flanerier vil ikke bli glemt. De vil bli tatt frem i undringstimen og i år fremover gjengi små gledesdrypp i den WW-litterære lille andedam.

For MINIMAL er det behageligere å undre seg over ting enn å komme i affekt. Hver dag oppleves situasjoner som er morsomme, banale, dumme, krenkende og groteske. Har man evnen til å undre seg, er meget vunnet på ens egen Via Dolorosa. «Et gram glede oppveier et kilo sorg».

MINIMALs iakttagelser kommer fra så mange vinkler, oftest laget i nuet og i hans kjære nærmiljø – lent over verandakassen, lyttende på radio tidlig søndag morgen, på en benk i parken, på Lambertseterbanen, på Tønsbergtoget, i solgangsbris langs Veierland og i fredfull sommeridyll på hans kjære Skramstad. Og undringene titulerer han: Glede – Minnenes Melodi – Glad som en lerke – Da steppet Jonassen – Tjøme – Krabbenatt – Fyldig ved ørene – Drømmende leber – En sommer er over.

En stemning, et sted og en stil.

En MINIMAL med et alvorsment smil.

Helge Selmer

Lutefisk har mange venner

Om lutefisk er det både sagt og skrevet en masse, men en ting er sikkert. Den er høyt elsket av mange og hatet av andre. Noen mener lutefisk er herrekost, men hvorfor kan ikke kvinnen også få ta del i en slik kulinarisk opplevelse?

Det er mange måter å tilberede fisken på. En ting er imidlertid sikkert. Kun øl og aquavitt kan drikkes til lutefisk.

Lutingen av fisken vil jeg ikke komme inn på her. Det å lage lutefisk er en så omstendelig jobb at de færreste av oss ville ta oss tid til å lute fisken selv.

Det jeg er mest opptatt av, er rammen rundt serveringen av lutefisk.

En bør dekke bordet med dobbelt bestikk, slik at en har rent bestikk til annen gangs servering. Tallerknene må også skiftes mellom første og annen gangs servering og husk: Tallerkenen må være varm. Jeg vil faktisk anbefale å servere lutefisken på tallerkenen, for når en skal forsyne seg av fat, har den så lett for å gå istykker. Ønsker en derimot å legge lutefisken på fat, så husk å legge lutefisken på serviett og dekk den til med serviett, slik at den holder best mulig på varmen.

På bordet bør det stå sennep – gjerne en søt og en sterk type og senneppulver bør også settes frem. Salt og grovmalt pepper hører med og ikke å forglemme; lefse, flatbrød, sirup og geitost.

Til lutefisken er det mange som foretrekker ribbefett, andre vil ha baconfett med baconterninger og sprøstekt løk. Bechammelsaus både med og uten sennep er heller ikke å forakte.

Potetene bør være ringerikspoteter.

Som grønnsak passer grønn eller gul ertestuing. Kokte gulrøtter er også vanlig.

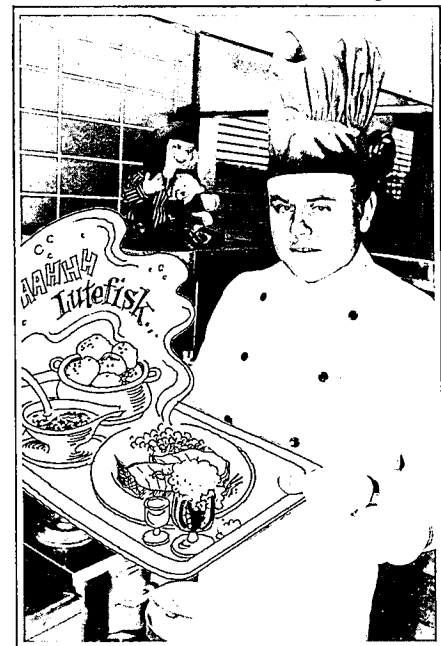
Det viktigste er selve tillagingen av lutefisken. Pass på at lutefisken holder seg fuktig og ikke tørker inn før koking. Det er ofte en fordel å la fisken ligge i kaldt vann. Personlig foretrekker jeg å kutte fisken i større stykker på ca. 200 gram. Lutefisken lar jeg trekke i mye vann med salt i ca. 5 minutter. Det er mange forskjellige kokemåter som kan benyttes.

Noen pakker lutefisken i folie og baker den i ovnen, andre koker den så å si uten vann.

En ting er imidlertid viktig: En må aldri koke mer fisk enn en trenger til hver servering. Hvis fisken blir liggende for lenge i vannet, vil den bare ramle fra hverandre.

Pass på at alt en serverer er rykende varmt, for da smaker lutefisken så mye bedre. Slå i øl og dram, sett poteter etc. på bordet og kom med rykende varm fisk til slutt. Da garanterer jeg et herlig måltid.

Finn Engedal

På rett kurs??

**Personalkonsulent
Tryggve Magnussøn (30)
kom fra Aker Engineering
til WW i mai i fjor. I Aker
arbeidet han med å ko-
ordinere personellstrøm-
men til og fra store
engineering-prosjekter.**

**Som ansvarlig for opp-
læringsaktiviteter for
WW's landansatte, har vi
bedt ham fortelle litt om
hva som skjer på denne
fronten.**

Går man inn i WWL's regnskapssystem og spør etter saldo på konto 606 «Opplæringsomkostninger, kontorpersonalet», får man til svar kr. 1.280.000. Dette beløpet har i 1985 favnet aktiviteter som

- «Faglig ajourhold»; f.eks. kurs for ingeniører i regi av NTH, Shippingakademiet sine seminarer, containerkonferanser, regnskapskurs m.m.
- EDB-opplæring; både faglig og ajourhold, videreutdanning for EDB-avdelingens medarbeidere og brukeropplæring. Bl.a. er 4 medarbeidere påmeldt Datahøyskolens 2-årige kveldsstudium.
- Management-kurs for 2-3 av våre direktører og assisterende direktører ved anerkjente Europeiske universiteter.
- Bedriftsinterne kurs som f.eks. Telefonservicekurs (WILAG), servicekurs (WOS), engelskkurs.
- Dekning av skoleutgifter for ca. 20-30 medarbeidere som går på BI, Markedsføringskolen, Speditørskolen o.a. læreinstitusjoner.

For å snakke om fremtiden, så går vi som kjent mot et likviditetsmessig vanskelig 1986. Dette får konsekvenser også for

opplæringsbudsjettet som neste år blir redusert fra 1,4 millioner til drøyt en million. For å holde oss innenfor dette beløp vil vi i noen tid fremover måtte si nei til henvendelser om kurs og etterutdanning.

På lengre sikt derimot, vil vi trappe opp igjen opplæringsvirksomheten.

Jeg vil imidlertid ikke fokusere utelukkende på budsjetttrammer, men også på en bevisst og planmessig utnyttelse av midlene. Slikt høres jo fint og umiddelbart besnærende og ikke minst de som sliter med budsjetter og sparetiltak i disse tider nikker fornøyd på hodet.

Det jeg faktisk mener er at vi vil - legge opp til flere bedriftsinterne arrangementer for på den måten å få bedre kontroll med hva vi får igjen for pengene. (De nystartede lederseminarene er ett eksempel på dette.)

- bli flinkere til å vurdere behov for kvalifikasjoner; både ved at de ansvarlige ledere tenker langsiktig og ved at den enkelte medarbeider tenker på hva hun eller han ønsker å oppnå i WW-systemet.
- avstå fra fristelsen til å melde seg på kurs som man *tror* er interessant eller «fordi det passer med en tur til London akkurat nå». Av erfaring vet vi at man ikke alltid får tilfredsstillende utbytte av åpne kurs, så det kan være smart å sjekke referanser på kursarrangør og foreleser. Undertegnede vil alltid være behjelpelig med slikt.

For å gå litt videre på dette med «behov for kvalifikasjoner» så er jo nettopp en av *hovedårsakene* til at vi har introdusert «medarbeidersamtaler», at den overordnede og medarbeideren skal tvinges til å se litt opp fra det papirfylte skrivebordet og fremover og forbi de nærmeste dagers presserende oppgaver.

Det er også en del mennesker i våre kroker og kroker som ikke belaster konto 606 - og det er jo bra. Men hvis noen av disse sitter og venter på at «nå må det vel snart være min tur», så venter de forgjeves.

Vår policy går ikke ut på å spre allverdens kursinvitasjoner, men den er basert på den tro at hvis enkeltpersoner har behov for kurs eller etterutdanning, så greier de enten å signalisere dette overfor sine foresatte eller de tar kontakt med den opplæringsansvarlige (undertegnede). Rom 914 i RA5 har alltid døren åpen.

Tryggve Magnussøn

Leif B. Lillegaard

Det nye menneske

Han heter Tor og arbeider på en oljeplattform og er følgelig ofte hjemme. Han er kjapp og lykkelig ungar, bygger et (praktfullt) hus etter dagens husbankmål, to garasjer og er ikke det minste betenkt med å reise ut på «plattan» og komme hjem igjen og legge tak og tapetserer vegger.

Han tjener godt og raget *meget* høyt på lokalavisens inntektslister etter ligningen, forøvrig en uskikk, men hører vel demokratiet til.

Bil og båt, tror jeg, alle har egentlig bil og båt, det er ikke noe å skrive om. Men en livsleidsagerinde? sier jeg på gammel-dags manér.

— Nok av dem.

For ham er det vel det.

Han dukker opp fra plattan så ofte i løpet av året at man nesten ikke merker at han har vært borte. Han synes «jobben» – skal vi aldri bli kvitt det ordet? – er spennende og interessant og lønnsom, han gruer seg for intet og gleder seg over meget.

At han kjører rundt med en diger blå H på sin bakrute, kan skape en smule undring, men la gå, det skjer så mangt. Han er hverken direktør eller ingeniør, men oljearbeider. Det er en fin tittel for dem som har titler behov, han har det ikke.

Han er tidens nye menneske.

Man kan spørre ham om mangt. Som for eksempel dette:

— Arbeider du offshore for i en hast å tjene så mange penger at du får både hus

og kjerring – og så gå i land og erholde en arbeidsledighetstrygd?

Man får de underligste svar:

— Kan en ung, frisk mann være arbeidsledig?

På trønderens vis elsker han å svare på alskens spørsmål med et spørsmål.

— Trives du der ute?

— Javisst. Det er *godt* å arbeide, det er godt å hvile. Det aller beste er å føle seg nyttig.

Han snakker ikke så meget om selve jobben, rent bortsett fra at han ikke vil være sjømann der ute på feltet.

— Så høyt på rangstigen kommer jeg aldri til å befinne meg, sier han ydmykt.

Han er en levning av den gamle tro på at sjømannskap eller ansettelse i Norges Statsbaner var livets lykke og karriere.

Huset blir ferdig til årets jul.

Men kanskje han ikke får komme hjem til julefesten?

Han mener at det gjør ikke så mye. Han har så mange småjuler, sier han, hver gang han kommer hjem etter et «tokt» i havet.

Også her er han det nye menneske, selve julehøytiden rager ikke så høyt lenger, den rødmalte stua er borte og han kan kjøpe hva han vil på butikken og inne i byen dessmers.

Om han ikke savner livets goder der ute, mer kvinnelig selskap, et restaurantbesøk, sove i en seng som står stødig på moder jord, ikke bekymre seg om værmeldingene, være ren og pen og slippe å

ha hjelm på skallen, det er så mange ting.

På dette punkt blir han tankefull. Nei, han savner intet fordi øktene er på et par-tre uker.

Så blir han filosofisk:

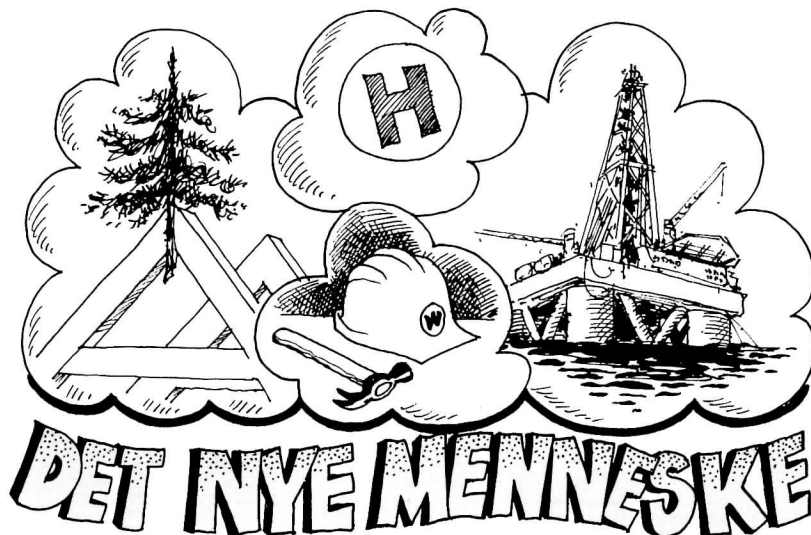
— Dere som går her på landjorden og snakker om oljeeventyret og alle de pengene vi tjener og hvor lite skatt vi betaler og hvor lett vi har for å streike, har mistet gleden over så mangt. Det er en stor glede å vente på en glede, det er vidunderlig å få et håp oppfylt slik at man kan lage seg et nytt håp, det er fint å komme hjem og det er like fint å reise ut igjen, det er gleder som all denne sikkerhet og velferd og prosenter og systemer har flatet ut og ødelagt, alle skal tro og mene og oppleve at slik er livet, helt problemfritt. Mange lager problemer for problemenes skyld, for sikkerhets skyld gjør den friske og glade mann og kvinne *helsa* til et problem, les bladene av alle slag og du blir dødssyk og er et normalt menneske. Siste nytt er forresten at man får kreft i skjoldbruskkjertelen av å spise fisk, i morgen kommer dementiene.

Avsted til Værnes, der lar han bilen stå økten ut.

— Det er så spennende å oppleve at den starter igjen vinters tid, *litt* spenning må man ha for å overleve.

Han er en original. Han burde settes fast.

— Å jada, jubler han. — Men ikke før huset er ferdig!

Kort portrett

Avdelingssjef Arne Høgenes,
Postavdelingen

— Når gikk du til sjøs første gang?

— 1949, som kokk og altnuligmann med havforskningsfartøyet «G. M. DANNEVIG». Derefter et års tid i Rederiet Texas Norway. 1954 gikk jeg ombord i TUNGSHA og de to blå ringer har senere totalt innfanget meg. 1957 gikk jeg iland og begynte på kontoret.

— Hva er det nyttigste rådet du har fått?

— Tiden sammen med kaptein Skarrebo ombord i TUNGSHA ble grunnleggende for meg. Hans tillit og suverene lederskap gjorde meg selvstendig og handlekraftig. Om ikke direkte uttalt for-

stod jeg at Skarrebo ønsket jeg skulle vurdere nøye enhver situasjon og gjøre som jeg i øyeblikket mente var riktig, og så ta ansvaret for dette.

— Hvordan opplever du kommunikasjonen sjø/land?

— «Sjø og land - hand i hand» har vi ikke maktet å få til. Sjøens folk har «kontorskrekken» like meget idag, som den gang jeg selv seilte og bukkende og ydmyk besteg trappen til «Inspektionen» i Toldbodgatens annen etasje. Blant våre seilende finnes gode penner, men eiermannen skriver ikke av redsel for kritikk. Jeg lurer ofte på om noen på kontoret er interessert i å forandre forholdet.

— Hva kobler du av med?

— Familie, hus og have. Jeg har mange frukttrær og stor kjøkkenhave. Stell av blomster og bed står vel mitt hjerte nærmest. Jeg er ivrig fotograf og fremkaller selv filmene. Arbeide i KIWANIS CLUB er interessant og givende.

— Hvilke egenskaper setter du størst pris på hos andre?

— Ærlighet, beskjedenhet (ikke falsk) og vilje til innsats.

— Hva gjør deg skikkelig arg?

— Folk som lurer meg og misbruker min tillit, gjør meg eitrende sint.

— Hvilken bok leste du sist, hvilken bok står for tur?

— Elias Kræmmers roman ASYLET. Jeg leser på nytt Elias Kræmmers bøker og fortsetter med det en stund.

— Din drømmedag, hvordan ville den arte seg?

— Ferie og høysommer. Familietreff på Sørlandet. Sprøstekt makrell og Arendals pils. Dette velkomponerte brygget er kjent over hele landet.

— Har du en yndlingsdrink og et favorittmåltid?

— Erter, kjøtt og flesk med øl og dram.

— Hvem ville du tilbringe en dag alene sammen med?

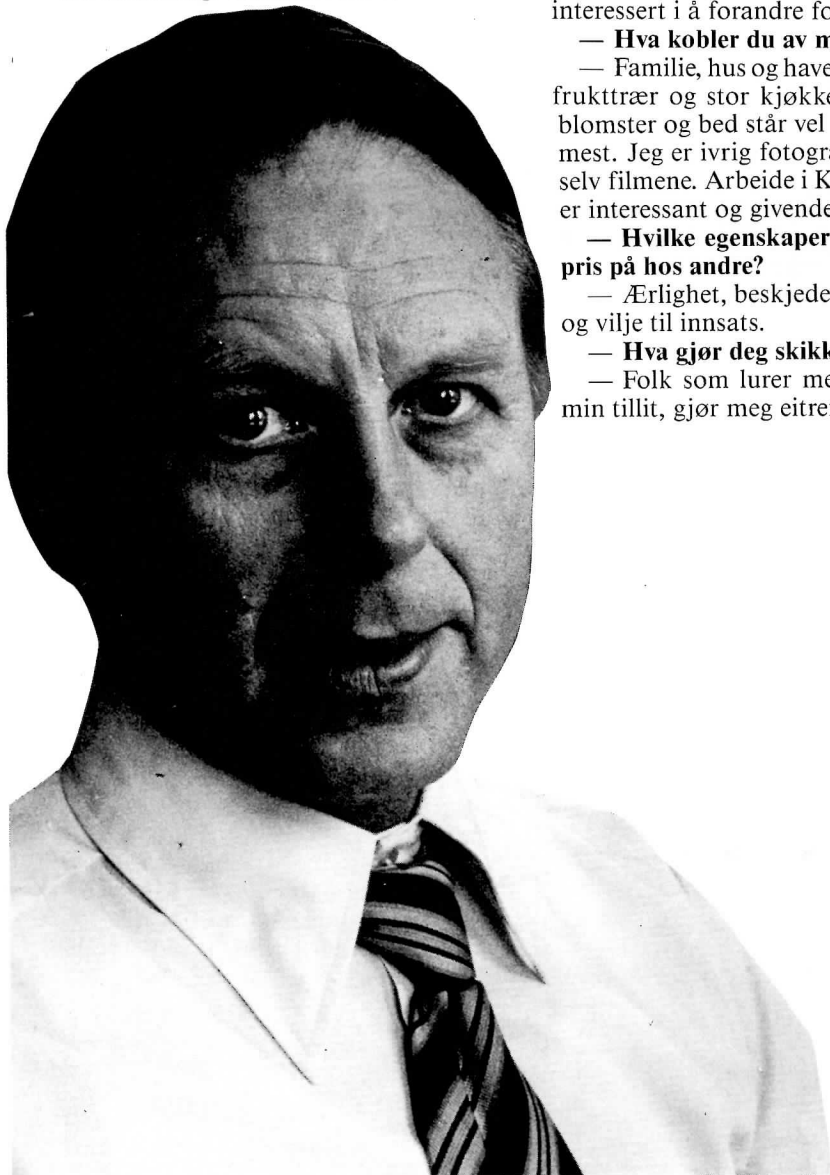
— Hanna Kvanmo. Jeg finner henne så levende og interessant og hennes humor og ironi er kostelig. Bare synd at hun fører feil politikk.

— Hvis du hadde 14 dager fri og ubegrenset med penger, hvor i all verden ville du tilbringe disse dagene?

— Med S/S NORWAY i Det karibiske hav. Siden jeg første gang trafikerte dette farvann, har jeg alltid lengtet tilbake.

— Hvilken annen stilling enn den du har idag kunne du tenke deg?

— Personalsjef.

Et gram glede

Jeg hadde maur i hodet på Synnseter Fjellstue og drømte stygt i rått tilhugget seng med syntetisk hodepute. Marerittpreget overflatesøvn ble overdøvet av det Strindbergske paradoks: Livet er ufatte- lig tragisk. Men idag er det erter og flesk til middag. Livet er skjønt. Etter opp- standelse fra den heilnorske furuseng tu- sen meter over havet, klarte to ungerske musikanter med mange instrumenter, å gi meg den Strindbergske stemning ved virtuost å fremføre perler fra populær- musikkens gullalder. Du bist mein ganzes Herz og Wien, die Stadt meiner Träume. Her lar jeg trollmannen Hamsun falle inn: Gode stunder, det har vi alle.

En god stund hadde jeg i årets tiende måned på en rød benk i Lambertseter Sentrum. Siden jeg som ganske ung leste Sigurd Hoels besettende roman: «En dag i oktober», har jeg hver høst ventet på denne helt spesielle oktoberdag. I år kom den på en lørdag. Lav, kraftsløs sol lyste i den milde, krystallklare luft. En som- merdag blant branngule trær. Kropp og sinn kom i et behagelig lage og ble ett med den velsignet varme, strålende høst- dag. Et yrende liv utfoldet seg i det lille Drabantby-sentrum. Folk skulle handle på fridagen, titte i vinduer og slå av en hyggelig prat. Inn døren til Postkontoret vandret glade eldre mennesker, som en- delig hadde fått utbetalingskort på Fol- ketrygdens grunnbeløp. Flittige og brå- kete tenåringer rigget til tombola og loddet ut kaker. For å få fred for den her- lige pågående yngre garde, tok jeg lodd for tyve kroner og håpet inderlig ikke å vinne en kake.

Frelsesarméen kommer. Fire unge, til- talende mennesker i ulastelige uniformer, pakker ut instrumenter og bønnebok. De stemmer i med en fengende melodi: Syng for meg sangen om Jesus. Jeg er betatt av

MINI MAL

disse unge forkynnere. Det er lite akade- miske vendinger i deres preken og vidnes- byrd. De ber om frelse og nåde på en en- kel og naiv måte. Fremført av hvilke som helst andre fusementere, ville det ha irri- tert meg grenseløst. Men frelsessoldatene irriterer ikke. Jeg gripes av deres glade budskap, fordi det er EKTE. De spør ikke om gevinst og popularitet. Smilende og beskjedne står de der med Krigsropet. Men nu synger de sangen om Jesus, mens tenåringene blåser i om de forstyrrer an- dakten. En tilårskommen sullik, som allerede har smakt på tåteflasken, kom- mer med uforskammetheter. Han blir ikke vist vekk. Frelsesarméen bannlyser ikke den som er sunket i grøften. De hjel- per ham opp. Betingelsesløst. Tenk hva slumsøstrene har utrettet i denne byen. Det er ufattelig at de ikke har tapt motet og gått fra det hele. De hjelper og støtter, trøster og rettleder. Betingelsesløst. De har håp i hjertet og synger om Jesus. Hvor jeg beundrer disse uselviske men- nesker.

Min sidemann på benken reiser seg og

forlater den travle trafikk. Han har lagt igjen en folder, inneholdende program- met for Oslo Folkeakademi. Tirsdag 5. november er det møte i Universitetets gamle festsal. Dr. philos. Tore Slagvold holder foredrag over emnet: Har kråke- bekjempelse noe for seg? Doktoren be- tviler at kråkene har negativ virkning på dyrelivet, inkludert vårt jaktbare småvilt. Er det slik, nytter det i det hele tatt å be- kjempe kråkene? Undringer stiger igjen opp i meg. Skal jeg gråte eller le? Tenk at denne Dr. philos. med alle sine studier, skoler og eksamener fremdeles ikke SIK- KERT VET om kråkene har en negativ virkning på noe som helst. Han bør få til- bake sine skolepenger.

«Jeg blir så glad når solen skinner, jeg glemmer sneen som falt ifjor» sang Her- berth, denne ener i norsk revy. Ikke en- gang Book-Jenssen kan bære sin snipp- kjole med samme sikre eleganse som Herberth i sin glanstid på Chat Noir. Med denne fordums sommertrall i erind- ringen, vandrer jeg med freidig mot til min indeksregulerte bopel, som har huset meg i en menneskealder på en trygg og god måte. Ofte har jeg maur i hodet og må si med Bibelens Job: Menneskebarn, født av en kvinne, lever en stakket stund og mettes med uro. Men maurtuen kunne forsvinne ved et Chaplinsk Smile, eller en Sylvains Vintergatan. Det kunne også være en Løitens Linje til erter og flesk som plutselig gjorde at livet var skjønt. Bjørnson sa at et gram glede oppveier et kilo sorg. Således vil jeg at disse brogete fabuleringer omkring en dag i oktober skal være en hilsen til dere som efter vin- tersolhverv leser bladet. Jeg håper inderlig at også dere kan få det gram glede som skal til for å oppveie sår i sinnet og tunge stunder.

Vi gratulerer!

Norges Rederiforbunds Gullmedalje

Rolf Hugo Ambjørnsen
Rolf Harald Pilskog
Karle Andreas Teige
Kåre Norvald Hole
Jan Elias Myrstad
Oluf Ludvig Salen
José Ramon Muniz Castro
Ernst Ingolf Ditlefsen

40 års jubileumsgave

Odd E. Karlsen
John E. Engelbrethsen

40 års tjeneste i firma

Niels Ytterbø

25 års jubileumsgave

Kjell Roar Andersen
Arvid Røvik
Arne F. Rinnan

85 år

Reidar Rolandsen
Magdalena Holdhus

80 år

Astrid Syvertsen

75 år

Kari Øglænd
Peder Thorolfson
Leif G. Strømme

70 år

Ole M. Halaas
Magnhild Freborg

60 år

Astrid Myreng
Gudmund Aronsen
Franck Johansen
Alf Lithun
Nils I. Leirvik
Milland Miranda Candido
Wong Wing Hong
Johan Henriksen
Arne Lie Larsen
Odd Kjønnerød

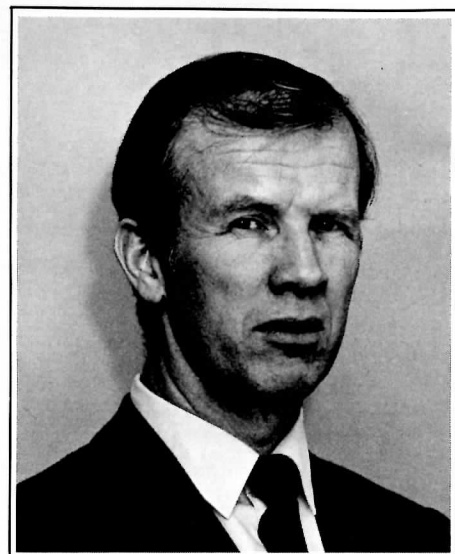
50 år

Odd Skjønhaug
Kjell O. Jansen
Kjell Buran
Radin Chazo Francisco
Erling Rodin

25 ÅRS JUBILEUM

2. maskinist ARNE WAAGEN, Evje. Waagen har vært ansatt i rederiet fra 1959 da han begynte som motormann på *TEMPLAR*. I 1961 ble han 2. maskinist på *TEMPLAR* og har siden seilt som maskinist i rederiet. Arne Waagen begynte i 1974 som maskinist i *WOS* og har siden vært ansatt der. For tiden tjenestegjør han på *TENDER COMET*.

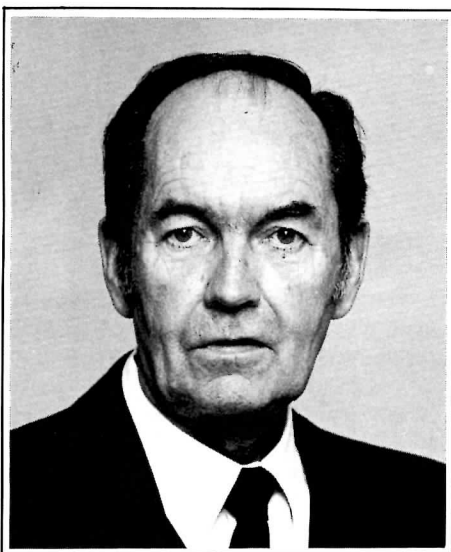
25-ÅRS JUBILEUM

Teknisk sjef PER R. BERTELSEN, Kråkerøy Fredrikstad. Bertelsen ble ansatt i rederiet fra 26/10-56 som smører på *TORTUGAS*. Han ble første gang maskinsjef på *TAMERLANE* i 1969 og seilte i denne stilling inntil han i 1973 ble Chief Rigg-echanic på *ODIN DRILL*. Siden 7/8-75 har han vært ansatt som teknisk sjef på rigg og tjenestegjør for tiden på *TREASURE SWAN*.

25 ÅRS TJENESTE

2. maskinist HARALD CHRISTOFFER HANSEN, Teie. Hansen begynte i rederiet 1958 som motormann på *TALABOT*. Samme år ble han 4. maskinist og har siden seilt som maskinist i rederiet. Siste skip var *TOYAMA*.

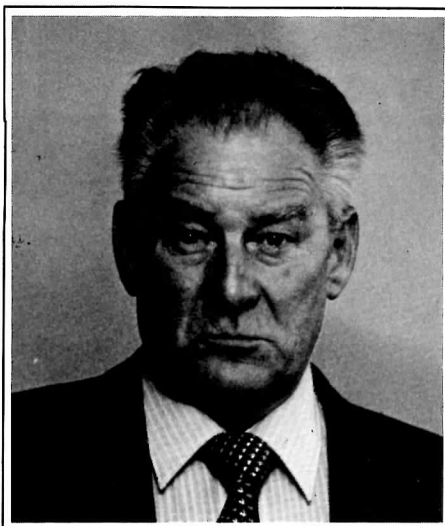

40 ÅRS JUBILEUM

Kaptein ROLF ANDERSEN, Kjøpmannskjær.

Kaptein Andersen ble ansatt WW fra oktober 1945 da han begynte som dekksgutt på TAIWAN. Han gikk gradene fra dekksgutt og oppover og mønstret første gang som skipsfører 21/8-61 på THALATTA. Han har siden seilt i denne stilling.

Han mottok WW 25 års jubileumsgave i februar 1975 og NR 25 års gullmedalje ble han tildelt i februar 1976.

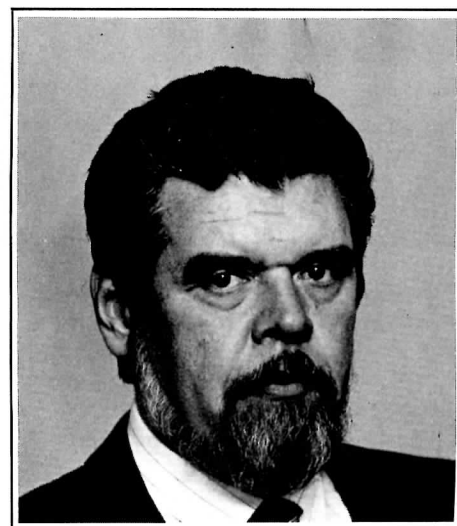

40 ÅRS TJENESTE

Driftsinspektør ROLF KRÜGER JOHNSEN, Husøysund.

Rolf Krüger Johnsen mønstret første gang i rederiet som smører TAMPA 13/7 1945. Han sto ombord i en rekke av rederiets båter og gikk gradene frem til maskinsjef THEMIS 19/5 1958. Siste båt TIGRE hvor han mønstret av 31/10 1963.

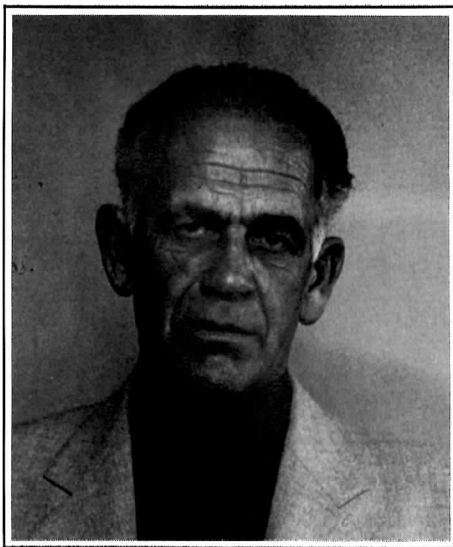
Krüger Johnsen fortsatte da som inspektør for nybygninger og var de første årene fast ved Eriksberg Mek. Verkstad. Han har deretter vært tilknyttet Maritim divisjon som driftsinspektør.

25 ÅRS JUBILEUM

1.maskinist ODD GUNNAR STOR-RE, Tjøme.

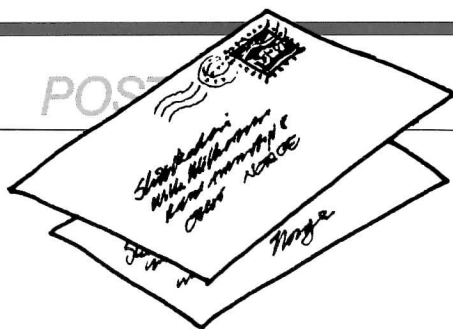
1.maskinist Stor-Re begynte i rederiet som smører på TOURNAI i mars 1959. Fra 1968 har han seilt som maskinist. I 1972 begynte Stor-Re i WOS som 1.maskinist på TENDER TROUT. Han har siden vært ansatt her. For tiden tjenestegjør han på TENDER BEHANZIN som ligger utenfor Benin.

25 ÅRS TJENESTE

Skipsmekaniker KNUT EINLIEN, Vinstra.

Einlien begynte i rederiet som matros på TUGELA 1958. Siden 1972 har han seilt som arbeidsleder. Siste skip var NOSAC TASCO.

Skipskatten

Selv hos oss er det snart slutt på skipskatter!

Jeg så opp mot en luftballong

Høyt oppe i luften over gården og jordene omkring svevet en luftballong med vinden. Min far fortalte meg at det var mennesker der oppe. Det fant jeg ikke noe rart i.

Denne hendelse dukker med lange mellomrom plutselig og tilfeldig opp i mitt minne, der den i hjernens forunderlige arkiv har vært bevart i 74 år nå. Som et glimt erindres det som skjedde for lenge siden, og ofte er det de små hendelser og ting som sterkest har preget barnesinnet.

Tidlig i min barndom ble det lagt inn elektrisk lys i alle hus på vår gård. Det var en viktig begivenhet i gårdens liv og stell, men av det hele husker jeg bare kjøkkenlampen med de vakre glassperlene.

Når jeg nå som gammel tenker tilbake på barneårene, synes livet å ha vært langt. Det er lenge, lenge siden jeg som smågutt så opp mot en luftballong og fremtiden.

Arthur Sekelsten

Gamle fotos til arkivet

Nedenstående artige motiver dukket forleden opp innlevert av en eldre dame. De er etterlatenskaper etter fhv. telegrafist N. R. Heyerdahl. De viser M/S TRAFALGAR på Cuba og et imponerende be-
setningsbilde fra TOPEKA, ukjent årgang.

— Nei, jeg kan ikke gi Dem gasjepålegg, Jensen. Men skulle De noen gang ønske å kjøpe en supertanker, skal De få 10 prosent rabatt!

Informasjonsavd.

Same procedure as...

Et nytt idrettsår har begynt. Sesongen 84/85 er et tilbakelagt stadium. En sesong som til fulle bekreftet herrehåndballens store problemer. De «gamle travere» holdt stand lenge, men selv Goliat må gi tapt, når rekrutteringen er minimal.

Noen grupper stjeler kanskje ressurser fra andre, men sånn har det alltid vært, og sånn vil det alltid være. Denne sesongen har altså ikke gitt gutta noe håndballlag, ingen påmelding til serien, men vi håper imidlertid at et initiativ skal komme. Det bør være god tid til å forbedre neste sesong. En honnør for flott innsats til dere som har holdt WIL høyt på håndballkartet så langt.

Vinterterskelen har vi forlenget passert. Simon's skifolk er kanskje i trening

til det nye Skiathlom, og Freddy's hockeyfolk har slipt skøyteene for å følge gruppas motto i år, «NU GÅR ALT SÅ MEGET BEDRE». (ja, Ja)

Apropos vinter og ski. WIL-mesterskapet går på Frognerseteren fredag 28. februar med «same procedure as every year, Simon». Av andre større arrangementer nevner jeg at forberedelsene til årsfest på Grand, fredag 17. januar 1986, er godt igang. WIL er som alltid teknisk arrangør av denne festivitats, og jobber med ett mål for øyet; å gjøre det best mulig. Ellers «så gjør de så godt som de kan, både Venche og Mette og Geir'emann».

WIL står veldig sentralt blant de ansatte i firma Wilh. Wilhelmsen.

- Organisere idretten blant medlemmene for å oppnå kompensasjon i et ellers stillesittende arbeid.
- Skape miljø og kameratskap mellom

de aktive i form av sosialt samvær, for om mulig å bli bedre kjent med hverandre.

- forestå driften av lagets eiendommer og fordeling av ferieplasser på hyttene på fjellet eller ved sjøen.

alt dette er av vesentlig betydning for at vi skal trives blant alle våre daglige gjøremål. Til alt dette trenger vi folk som er villige til å ta i litt ekstra. Det er ingen tvil om at vi har lyktes i å få folk på alle plasser, som på en forsvarlig måte gjør en utmerket jobb. Derfor har WIL fått direksjonens fulle tillit, og derfor har WIL fått den posisjon laget har idag.

Ha en riktig god jul og kanskje kan vi ønske hverandre et nytt grått hår også.

med sportslig hilsen

EL

Fra venstre: Venche Olsson, Nils Lie, Anne Tjernsli, Geir Strøm, Mette Brubak og Erik Laumann styrer seg inn på et nytt idrettsår.

Hjernetrim

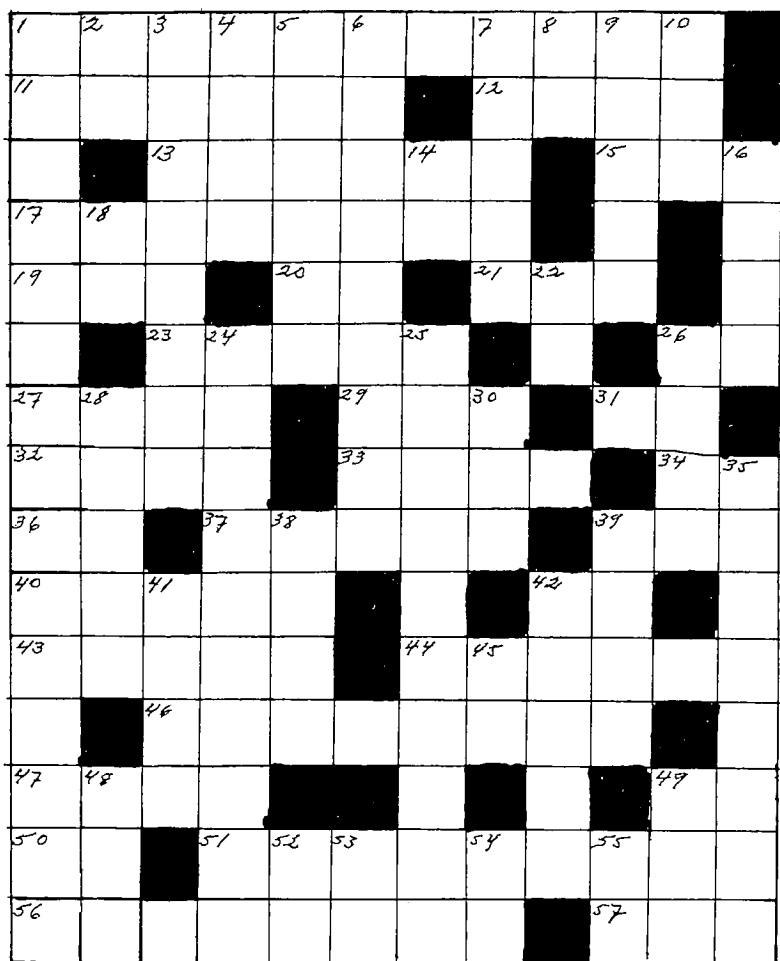
Da SKIB-REDERI begynte med kryssord, viste det seg til redaksjonens store glede at dette slo godt an. Flere løsninger enn vi hadde ventet strømmet inn, og det til tross for at premiene nærmest er symbolske. Vi vet også at svært mange, både på kontoret og ombord hygger seg med kryssordoppgaven, uten å sende den inn.

For en tid tilbake mottok vi et hyggelig brev fra kaptein Rolf Andersen, som bl.a. sier: «Kryssord Maritim har gitt meg megen hygge på de lange turene med ensomme kvelder i sjøen. Jeg gir vedkommende som lager oppgavene min fulle honnør, da slikt ikke er gjort i en håndvending og mest sannsynlig ved å ta kveldstimer til hjelp. Meget kos er det, og på toppen spenningen ved å lure på om man er den heldige vinner neste gang.»

Men kaptein Andersen har selv laget en kryssordoppgave, som vi tar inn i julenummeret. Vi takker så meget for spontan interesse og håper leserne finner oppgaven interessant og sender oss mange riktige løsninger. B.A.

Kryssord maritim

Vannrett

1. Betyr mest ombord
11. Letne
12. Internasjonal organisasjon
13. Uspiselig
15. Lærebok
17. WW-skip
19. På hus
20. Åsside
21. Havn
23. Satte strek over
26. Husdyr
27. Tynner
29. Stedsadv.
31. Artikkel
32. Indre organ
33. Sta
34. Elektrisk firma
36. Forkortelse på japansk rederi
37. WW-skip
39. Hovdyr
40. Prøve
42. Ole Andreas
43. Kvinner
44. Ork
46. Ikke ordnet
47. Kvinnenavn og butik-kjede
49. Kjør!
50. Nektelse
51. Øve støtt og stadig
56. Ikke bystatus
57. Bindemiddel

Loddrett

1. Samfunnsodet
2. Hast
3. Viktig egenskap
4. Svømmestil på norsk
5. Ikke flertall
6. Krav
7. Mannsnavn
8. Tall
9. Hensynsfullhet
10. Byrå
14. Artikkel
16. Høydepunkt
18. Eie
22. Lever
24. Fått reprimande
25. Fjærpryd, store smykker
26. Mannsnavn
28. Reddharen
30. Kvinnenavn
35. Typebetegnelse for skip
38. Luft
39. Internasjonal overenskomst om toll
41. Frembringer såpe
42. Skuespiller
45. Det er
48. På byen
49. Føle
52. Reiulf Steen
53. Artikkel
54. Løfte
55. Flatemål

Kryssord Maritim nr. 28

Premiene er lommebok, sportskniv og Parker penn – for de 3 første uttrukne løsningene.

Dessuten gir vi 5 trøstepremier.

Svarfristen for oppgavene denne gang er 15. februar 1986.

Merk konvolutten Kryssord Skib-Rederi.

Navn: .....

Adresse: .....

Kryssord nr. 27 fikk inn 28 løsninger.

Vinnere

1. premie: Lilly Olsen, Lillehammer
2. premie: Svein Antonisen, Kontorservice
3. premie: Åse Kvernberg Sætre, Hønefoss

Trøstepremier:

Björg Nyborg, Filipstad
 Elisabet Røykenes, Haugesund
 Liv Glendrange, Eiksmarka
 Ellen Nilsen, Nøtterøy
 Bård Risvold, Vear